

2985 2. Beh. af Lovf. ang. Forandr. i L. om Beh. af offentl. Politisager i Rbh. af 11. Febr. 1863. 2986

Flertallets Endringsforslag godt kunde være borte, fordi ikke jeg tror, at Nogen let vilde have Tvivl om, at Forældrene altid kunde tilkaldes til at overvære Forhørene, naar Dommeren ansaa det for ønskeligt eller ustabeligt. Denne Tilføjelse er derfor egenlig kun en Koncession til den ærede Stiller af Underendringsforslaget for at fritage ham for den Frygt, at den nye Bestemmelse kunde blive misforstaaet saaledes, som om absolut ingen Andre maatte være indenfor de lukkede Døre end Rettens Personale og Børnet.

Ordføreren (Alberti): Jeg tror, at det ærede Mindretal betragter Sagen noget anderledes, end den foregaaende ærede Taler har opfattet den. Baade efter Motiveringen, Bestemningen og efter Mindretallets Udtalelser her synes det, som om Mindretallet anser Forældrene for at ville blive berøvede en Ret, som de hidtil have havt; men det er ikke saa. Efter Politiloven af 1863 have Forældrene ikke anden Ret til at overvære Behandlingen af Politisager mod deres Børn, end ethvert andet Menneske har. Naar Dommeren efter Politilovens § 5 giver en Kendelse for, at en Sag skal behandles inden lukkede Døre, saa have Forældrene Intet at bestille derinde, medmindre Dommeren vil tillade det. Saaledes er Forholdet nu; Udvalgets Flertal foreslaar at udstrække Bestemmelsen om Behandling for lukkede Døre i Almindelighed til alle Sager mod Børn og stiller da Forældrene gunstigere end Andre. Det er altsaa et Fremskridt for Forældrene, at de kunne faae Udgang fremfor Andre, naar Dommeren mener, at Sagen eller Børnens Lærø kræver det. Jeg tror derfor, at det ærede Mindretal tager feil, naar det siger, at Flertallet vil unddrage Forældrene eller Værger en Ret, der nu tilkommer dem. Nei tværtimod, saa give vi dem en Ret, som Dommeren kan udøve gennem dem, og denne Ret have de for Eiden ikke. Der er derimod et andet faktisk Hensyn, som jeg vil tillade mig at bringe frem for Thinget; det er ikke nogen juridisk Betragtning, det er et Billede, taget ud af det virkelige Liv gennem et Lidrum af 40 Aar. Det er nemlig en Forening, som hedder „Foreningen til forsømte Børns Frelse“. Denne Forening har virket i 40 Aar og har frelst en Mængde Børn, og denne Forening er i disse Aar blevet bestyret af Assessorerne i Københavns Kriminal- og Politiret, og

den Mand, som har frembaaret denne Forening i de 40 Aar, er den nuværende Justitiarius i Kriminal- og Politiretten, Konferensraad Drevsen. Denne Forening blev stiftet i 1837, og den har virket fra den Tid af. Foreningen har til Dato taget sig af omtrent 1,100 forsømte københavnske Børn, og den har, hvad jeg beder lagt Mærke til, frelst de fleste af dem fra Forbedringshuset og Lughuset. Nu siger jeg: Her tale vi om at overlade Børn til Omfjerg af de Dommere, som have gjort dette for København, og som have denne Fortjeneste af forsømte og faldne Børn. Denne Domstol behøve vi ikke at frygte for at give Magten til at tage Børnene eller deres Forældre ind for lukkede Døre og se at frelse Børnene i Stedet for at dømme dem, omgivne af hele det Sanhagel, man daglig kan se, saa ofte der er offentlig Politiret i Raad og Dombhuset. „Foreningen til forsømte Børns Frelse“ er et moralsk Størværk, og det byder ogsaa at have Tillid til Københavns Kriminal- og Politiret og ikke ængstelig at spørge, om vi tør overlade Dommere til at tage Børnens Forældre og Værger med eller at udelukke dem. Jeg vil ikke enten berømme eller kritisere Københavns Kriminalret i nogen Henseende, men jeg siger, at denne Forening staar som en velbædig Gjerning, der skal minde om denne Domstol længe efter, at den har stiftet Stilling og tabt baade det Særpræg og alle de Misligheder, der kunne flæbe ved den inkvisitoriske Fremgangsmaade. Jeg siger, at Udvalgets Flertal tager Intet fra Forældrene, men udvider deres Ret og giver denne Udvidelse i Hænderne paa et Dommertollegium, som har indlagt sig ubetalelige og utallige Fortjenester af de københavnske Børn, og denne Forening har netop virket gennem den Kundskab, som Kriminal- og Politirettens Netsakter give dem. Indbydelsen til denne Forening er fra 1837, den blev udstedt af Drevsen — den Gang var der ingen Kriminal- og Politiret, den blev først oprettet i 1845 — og asbøde Collin, og disse to Mænd skaffede inden et Aar var omme en Sum, som var betydelig nok til allerede strax at anbringe et stort Antal forsømte og faldne københavnske Børn hos Landboere. Foreningen har fra den Tid efterhaanden faaet anbragt, som jeg sagde, omtrent 1,100 Børn, og de fleste af dem ere frelst. De Børn, der ere saa haardnakkede, at de ikke kunne behandles af Bønder eller Landboere, blive sendte til den Fjeldenbergste Anstalt